

היזברות

עונג שבת

פרשת וישב | גליון 328 | כ"א כסלו תשע"ח

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

להפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ גילת בת פרוחה לע"נ שמואל בן רחל | לע"נ פונגדה בן טורי | לע"נ מטילדה בת רבקה לע"נ יצחק בן בהייה

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	יציאת השבת
17:52	17:14	16:00	ירושלים
17:48	17:16	16:15	תל אביב
17:48	17:13	16:06	חיפה
17:53	17:17	16:18	באר שבע

שירת החיים

ללא הפסים, הכתונת חלקה וחסרת ייחוד. כך גם בחיים

הרב זמיר כהן

בפרשתנו, מבטא יעקב את אהבתו המיוחדת ליוסף, באמצעות בגד מפואר: "וְעֵשָׂה לוֹ כְּתָנֶת פְּסִים" (בראשית לו, ג). בגד שונה מהבגדים החלקים, הרגילים והמצויים באותה תקופה, אותם לבשו אחי יוסף.

במבט ראשון נראה כי כתונת הפסים רק המיטה צרות על יוסף הצדיק - היא גרמה לקנאתם של אחיו, גרמה ליוסף להיות מושלך אל בור שורץ נחשים ועקרבים, ואחר כך להימכר לאורחת ישמעאלים ולחיי עבדות במצרים. אך לבסוף התברר כי לכתונת היה תפקיד מיוחד בעתידו המזהיר של יוסף ושל כל עם ישראל: רק בזכותה עלה יוסף למלוכה במצרים, וגם הציל את משפחתו מרעב, עם עוד עם רב.

לא לחינם היתה זו כתונת "פסים" דווקא. נרמז בזה יסוד גדול לחיים. ללא פסים היה הבגד חלק ופשוט, ורק הפסים שבו, השוברים את המראה החלק, הם שיוצרים את יופייה של הכתונת. כך גם בתחומים אחרים בחיינו, למשל - בתווי השירים.

דווקא התנודות, העליות והירידות, הן שיוצרות את נעימות השיר, שאינה קיימת בתו אחד בודד ואחיד שינוגן שוב ושוב. גם בציור, קו ישר אינו ציור. אך דווקא כאשר הוא נשבר בדרכו ופונה לכיוונים רבים, נוצר הציור המרשים ממנו ניתן להתפעל וליהנות. באותה מידה, התנודות בחיים הן שיוצרות את שירת החיים. מכל צרה היוצרת תפנית בלתי צפויה, מתרומם האדם לגבהים חדשים, ועולמו הרוחני נבנה יותר ויותר, כזרע העובר באדמה התליך של ריקבון, אך הנה דווקא אז בוקעים ממנו חיים חדשים בצורת גבעול ירוק וטרי, ובו זרעים רבים פי כמה וכמה מאותו זרע שהוטמן באדמה. לו היו החיים מתנהלים על מי מנוחות, ללא

טרדות ובעיות, ולחילופין ללא הצלחות ושמחות - לא היה האדם יכול להתקדם ולהתפתח, וכאמור - לבנות את עולמו הרוחני. רק הניסיונות, ההתמודדויות והקשיים, שגורמים לתנודות בחיים, הם שיוצרים את הבנייה ואת ההתפתחות, על אף הקושי שיש בהן. * * *

ומה יעשה האדם כדי לא להישבר בעת התמודדות עם קושי עצום?

מלבד ידיעתו את האמור, עוד יזכור כי האדם מגיע לנקודת שבירה רק כאשר הוא סבור שחרב עליו עולמו בגלל צרה זו שאין ממנה מוצא. או אז נופל הוא לייאוש, וסבור שבגלל צרתו - אין טעם למעשיו ולחיייו בעולם הזה.

אך כאשר מיד פינים בלבו את הידוע לו מאז ומתמיד, כי העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, ושכר כל מצווה ומעשה טוב שעושה שווים פי כמה מכל הדירות והנכסים שחלם להשיג בעולם הזה, וגם הקשיים והסבל שכאן אינם אלא רק לטהרו ולזככו כדי שגייע נקי וזך לחיי העולם הבא - או אז יתגמדו צרות העולם הזה בפניו, הוא יתמלא שמחה בטוב שעושה, וישחק ליום אחרון. שהרי יודע הוא שכל טובות העולם הזה אינן אלא כאין וכאפס כלפי הטוב הצפוי לו בחיי העולם הבא.

כך יקדיש גם את הקשיים להתעלות רוחנית, להתמדה בקיום המצוות, לתפילה מעומק הלב ולקרבת הבורא. באופן זה יהיה בידו לא רק להתמודד עם הקשיים שלפניו, אלא גם לנצל אותם לעלות ולהתעלות.

זוהי גדולתו ומעלתו של האדם בר הדעת, הידוע מה עיקר ומה טפל בחיים, ומתוך כך מקדיש את עתותיו לחיי תורה ומצוות ומעשים טובים. אדם זה, אשריו בעולם הזה וטוב לו לחיי העולם הבא. שבת שלום.

הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

שאל את הרב

האם מותר להדליק חנוכייה עם נרות של שבת?

יוצאים ידי חובת הדלקת הנר בחנוכה בכל סוגי השמנים והפתילות, ובלבד שתאחז בהם האש יפה. ולכן מותר להדליק בנר שעווה מכל סוג (כולל הנרונים המונחים בפחית). ובערב שבת יש להקפיד שהנר

יהיה דולק לפחות שעה ורבע, כדי שיישאר דלוק עד חצי שעה לאחר צאת הכוכבים.

האם כוסיות שהודלקו בהן נרות חנוכה, או פתילות, או חנוכייה חד פעמית - חייבות בגזיה?
החנוכייה וכל מה שסביבה אינם קדושים ואפילו אינם תשמישי מצווה, אלא דינם ככלים שעושים בהם את המצווה,

ולכן בגמר השימוש בימי החנוכה מותר להשתמש בחנוכייה לכל מה שרוצים. לגבי הפתילות, יש שהחמירו בהן גם אם דלקו יותר מחצי שעה, ולא משליכים לפח אלא עושים להן מדורה ושורפים. ומעיקר הדין מותר להשליכם לפח אם דלקו יותר מחצי שעה (דין זה נכון גם לאחר ההדלקה האחרונה ביום השמיני).

- 2 הרב ירון אשכנזי הלכות לחג החנוכה
- 4 הרב אפרים אורשלימי הטכנולוגיה ההרסנית
- 6 משמים, אל תוך המים חיים ולדר
- 8 הרב זמיר כהן שער שלמה המלך
- 9 הרב שמחה כהן הצורך בהערכה
- 10 הרבנית יצחק יוסף הלכות שמנים
- 11 הרבנית יסיסה סדרחי לאור החנוכה

בהשתתפות הפייטן בנימין דנישמן

בחמישי מופע ערב מרתק

מקומות אחרונים!!

הרב זמיר כהן

הרב יצחק בצרי

הרב יצחק פנגר

היזברות

סופ"ש אנוכה מלא אורה

במלון המפואר לאונרדו ירושלים

יום חמישי עד מוצ"ש 14-16.12 כ"ו עד כ"ח בכסלו

073-2221270 הבטיחו מקומכם!

הלכות להג ההנזכה

כל מה שחשוב לדעת בענייני הלכות החג

הניחם למעלה מ' טפחים - יצא ידי חובה. והטעם שיש להניחה בגובה נמוך כל כך, כותב המשנה ברורה (סימן תרע"א סעיף קטן כ"ז) שבאופן זה יש פרסום הנס, משום שדבר העשוי לאור - אין דרך להניחו כל כך למטה.

ג. אבל אין להניחם למעלה מ' אמה (כ-9 מטר גובה). ואם הניחם למעלה מ' אמה, לא יצא ידי חובה אפילו בדיעבד (שלחן ערוך סימן תרע"א סעיף ו'). ולכן אדם הדר בקומה גבוהה מקרקע רשות הרבים יותר מ' אמה (מקומה רביעית ואילך בדרך כלל), יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, והואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים ואין העין שולטת בזה (פרי חדש סימן תרע"א סעיף ו'). ואם יש בניינים ממול שרואים את החנוכייה - מותר להדליק בחלון, שהרי יש פרסום הנס לאלו הדרים ממול (הגרש"ז אויערבך).

זמן הדלקת נרות חנוכה

א. כיוון שהגיע זמן הדלקת נרות - אסור ללמוד, ובוודאי שאסור להתעסק בדברים אחרים, ואפ' אם התחיל - פוסק באמצע (בית חדש ומשנה ברורה סימן תרע"ב סעיף קטן י').

ב. זמן הדלקת נרות חנוכה, למנהג אשכנז נהגים להדליק נרות בשקיעת החמה (בסביבות השעה 16:40), ולמנהג ספרד מדליקים בצאת הכוכבים (בסביבות השעה 17:00).

ג. צריך לתת שמן בנרות, שיעור שהנרות ידלקו לפחות עד חצי שעה אחר צאת הכוכבים (כך מבואר בגמרא שבת כ"א ושלחן ערוך סימן תרע"ב סעיף ב'). ואם לא היה מספיק שמן, אפילו אם אחר שבידך והדליק הוסיף שמן - לא יצא ידי חובה (שלחן ערוך סימן תרעה סעיף ב').

ד. בני ספרד נוהגים להתפלל ערבית בשקיעה,

ב. מי שמצבו הכלכלי קשה, יכול להדליק את הנר הראשון בשמן זית, ואת שאר נרות ההידור בשמן זול יותר (כף החיים סימן תרע"ג סעיף קטן י"ד). אבל לא ידליק חלק הנרות בשמן וחלק בשעווה (ש"ת שער אפרים סי' ל"ט ומשנה ברורה סימן תרע"ג). ואם יש בידו הברירה להדליק נר אחד משמן בכל יום, או להדליק בנרות שעווה וכך יוכל להדליק גם את נרות ההידור - עדיף שידליק בנרות שעווה ויקיים את ההידור להוסיף בכל יום נר חדש (משנה ברורה סימן תרע"א סעיף קטן ז').

ג. אם מסתפק אם הדליק נרות חנוכה, אינו צריך לשוב ולהדליק, משום ספק דרבנן לקולא (חזון עובדיה עמוד כ' בהערות).

ד. אחר שהדליק בעל הבית את הנר הראשון, מותר לתת לאחד מבניו הקטנים שהגיעו לגיל 6 ומעלה להדליק את נרות ההידור, כדי לחנכו במצוות. ואת נר השמש יכול לתת לבנו הקטן מגיל 6. (חזון עובדיה עמוד כ"א בהערות).

מקום הדלקת הנרות

א. מצווה להניח נרות החנוכה סמוך לפתח מצד שמאל, כדי שתהיה המזוזה מימין ונרות החנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא - הרי הוא מוקף במצוות. ובפרט אם לובש ציצית, זוכה שעליו נאמר "והחוט המשולש לא במהרה ינתק". כן כתב השאלות דרב אחאי גאון (פרשת וישלח סימן כ"ו). ובזמנינו, שרובם דרים בבנייני קומות, ואין כל כך פרסום הנס אם ידליק בפתח ביתו, מדליק בחלון ביתו הפונה לרשות הרבים. כך היא שיטת רש"י, וכן פסק בחזון עובדיה.

ב. מצווה מן המובחר להניח את הנרות בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) מקרקע הדירה. ואם

בית המקדש השני יוון גזירות על ישראל, ובטלו אותם מדתם, ולא הניחום לעסוק בתורה ובמצוות, ולחצום לחץ גדול, ופשטו ידיהם בממונם ובבנותיהם, ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטימאו הטהרות, והיה צר מאד לישראל מפניהם, עד שריחם עליהם ה' אלקי אבותינו, והצילם מידם, וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום, והושיעו את ישראל מידם. והעמידו מלך מן הכהנים, וחזרה המלכות לישראל, ונמשכה יותר ממאתים שנה עד חורבן הבית השני. וכשגברו ישראל על אויביהם ואיבדום, היה זה ביום כ"ה בכסלו, ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור להדליק המנורה שבבית המקדש, אלא פך אחד של שמן שלא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים, עד שכתשו זיתים והוציאו שמן טהור. ומפני זה התקינו רבותינו שבדור ההוא שיהיו שמונה ימים אלו ימי שמחה והלל. ומדליקים בהם נרות בכל לילה משמונת הלילות לפרסם הנס ולגלותו, וימים אלו נקראים חנוכה" (משנה ברורה סימן תרע"א סעיף קטן א').

כמה נרות חייבים להדליק בכל יום?

א. כיוון שהנס אירע בנרות, תיקנו להדליק נרות בכל לילה כדי להזכיר הנס. מעיקר הדין מספיק להדליק נר אחד בכל יום, וראוי להדליק כפי מספר הימים, דהיינו ביום הראשון ידליק נר אחד, ביום השני ידליק שניים, וכן הלאה (על פי הגמרא במסכת שבת דף כ"א עמוד ב', וכן פסק בשלחן ערוך סימן תרע"א סעיף ב').

שבת חוויתית

עם היצירות

במלון היוקרתי "כינר גלילי"

הרצאות במגוון נושאים • חדרים מרווחים ומאובזרים • חדר כושר
ארוחות גורמה מפוארות • המלון טובל במדשאות רחבות ידיים

חייגו: 073-222-12-70

מס' המקומות מוגבל

ר' שמעון פרץ

הרב אבנר קוואס

בהשתתפות
הכייטן בנימין דנישמ

שבת פרשת ויחי, י"א - י"ב טבת, 29-30/12

קו ההלכה

ערבית בבית הכנסת, לפרסם הנס (שלחן ערוך סימן תרע"א סעיף ז').

ב. נוהגים לשליח הציבור או הרב של בית הכנסת מדליק בבית הכנסת את נרות החנוכה, ויש נוהגים שהשמש מדליק (שו"ת מהר"ם מינץ סימן מ"ג). ולכתחילה אין נותנים לקטן להדליק בבית הכנסת, משום שיש לעשות פרסום הנס בכבוד הראוי. ומכל מקום, אם הקטן הדליק, בדיעבד יצאו ידי חובה ואין צריך להדליק שוב (חזון עובדיה עמוד מ"ט - נ"א).

ג. אם אין עשרה בבית הכנסת, אין לברך על הדלקת נרות חנוכה, כי פרסום הנס לא שייך בפחות מעשרה. ואם ידוע שלאחר מכן יבואו עוד אנשים וישלמו למניין, ויראו את הנרות - רשאי הש"ץ להדליקם בברכה. ואף נשים וקטנים שהגיעו לחינוך מצטרפים לעשרה (כן כתב הגאון יעב"ץ בספר מור וקציעה סוף סימן תרע"א). והוא הדין אם יש עשרה בבית הכנסת, אבל שלשה או ארבעה כבר התפללו בבית כנסת אחר, ושמעו שם את ברכות ההדלקה - למרות זאת מצטרפים למניין (חזון עובדיה עמוד נ"ג).

ד. כאשר יוצאים מבית הכנסת וסוגרים את בית הכנסת, ואין מי שנשאר ללמוד או שיבא ללמוד בתוך חצי השעה - מותר לכבות את הנרות (חזון עובדיה עמ' מ"ו בהערות, ובשבת הלוי חלק ח' סימן קנ"ו).
ה. במסיבות הנערכות באולמות בלילי חנוכה, שמשמיעים בהן דברי תורה, נוהגים להדליק נרות חנוכה עם הברכות, ויש להם על מה שיסמוכו. וראוי להתפלל שם תפילת ערבית בציבור לאחר ההדלקה (חזון עובדיה עמוד ז').

ו. מקום עבודה שיש בו חדר שמתפללים בו בקביעות מנחה וערבית, מדליקים נרות קודם ערבית בברכה, על פי המבואר לעיל (וכן פסק הגר"ח קנייבסקי בתורת המועדים אות ו').

ז. מניחים את המנורה מימין להיכל, זכר למנורה בבית המקדש שהיתה בדרום המקדש, דהיינו בצד ימין לקודש הקודשים (שלחן ערוך סימן תרע"א סעיף ז').

ח. שליח ציבור שהדליק נר חנוכה בלילה הראשון של חנוכה בבית הכנסת, וברוך שהחיינו, חוזר ומברך שוב בביתו את כל שלוש הברכות כולל שהחיינו, אלא אם כן הוא דר לבדו בביתו, שבמקרה זה יברך ברכת להדליק נר חנוכה בלבד (שו"ת זרע אמת חלק א' סי' צ"ו).

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם.
לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

סעיף ב').
ו. אחר ההדלקה אומר "הנרות הללו אנו מדליקין" וכו', ויש בו ל"ו תיבות כנגד נרות החנוכה (כך מבואר ברא"ש שבת פרק ב' סימן ח', ושלחן ערוך שם סעיף ד').
ז. סדר ההדלקה: בלילה הראשון מתחיל להדליק את הנר הקיצוני מימין, ובליל ב', כשיוסיף נר אחד סמוך לו, מברך על הנר החדש ומדליק משמאל לימין, וכך ממשיך והולך בכל לילה, שמברך על הנר החדש שמצד שמאל, ולאחר מכן פונה לימין (שלחן ערוך שם סעיף ה', ושער הכוונות דף ק"ח עמוד ג').
ח. בספר זכירה (זכירת מנחה עמוד תקע"ח) כתב שסגולה בחנוכה, בכל לילה ולילה כשידליק הנרות יאמר שבע פעמים "ויהי נועם", וזו סגולה לשמירה לכל השנה.

אסור להשתמש באור הנרות

א. אין להשתמש לאור הנרות בין בשבת בין בחול, ואפילו תשימש של קדושה, כגון ללמוד לאורם - אסור (שלחן ערוך סימן תרע"ג סעיף א').
ב. מותר להלך לאור הנרות לפי תומו באופן שלא ישלש, ואינו מחויב לעצום עיניו. ואינו נקרא תשימש, אלא כאשר עושה מלאכה ממש לאור הנרות (כף החיים סימן תרע"ג סעיף קטן ל').
ג. כדי שלא ישתמש בנרות החנוכה, נהגו להוסיף שמש, שאם ישתמש לאור הנרות, יהיה זה לאור השמש. וצריך לעשות היכר לשמש - או שניחנו גבוה משאר הנרות, או שירחיק אותו מעט משאר נרות (שלחן ערוך סימן תרע"ג סעיף א'). ואף בזמננו, שישנו אור החשמל, בכל זאת יש עניין להוסיף ולהדליק נר נוסף לשמש, ויש בזה רמזים עמוקים (מדבר קדמות, סוף מערכת ח').

הפטורים מהדלקת נרות חנוכה

א. מי שאין לו בית - פטור מהדלקת נרות חנוכה. ולכן אדם שהוא מחוסר בית אינו מדליק נרות חנוכה (טורי זהב סימן תרע"ז סעיף קטן ב').
ב. חיילים הנמצאים בבסיס, ואין נרות דולקים בבסיס, יכולים להדליק נרות בברכה. ואפילו אם מדליקים עליהם בביתם - יש להם מצווה להדליק נרות בברכה. ואם נמצאים בשדה, אינם מדליקים נרות חנוכה (חזון עובדיה עמוד קנ"ו).
ג. חייל שאין מי שמדליק בשבילו בביתו, ונמצא בשטח, יכול להדליק בלא ברכה (שם).
ד. הנוסע במטוס פטור לגמרי מהדלקת נרות חנוכה, משום שבאותו הרגע אין לו בית. וכן היושב בספינה פטור מהדלקת נרות (הג"ר בן ציון אבא שאול זצ"ל בקובץ זיכרון יהודה, עמוד ק"ח).

הדלקת נרות בבית הכנסת או במסיבות

א. מברכים ומדליקים נרות חנוכה קודם תפילת

כדי להספיק את הדלקת הנרות בצאת הכוכבים, ואומרים קריאת שמע שוב אחר התפילה (שו"ת תפילה למשה חלק ב' סימן מ"ח).

ה. מי שלא הדליק בתחילת הלילה, והגיע לביתו בשעה מאוחרת, וכל בני הבית כבר נרדמו - אם יכול להעיר אחד או שניים מבני הבית שישמעו ממנו ברכת "להדליק נר חנוכה" - הנה מה טוב, ואם לאו, יברך וידליק נר חנוכה (חזון עובדיה עמוד ס"ד).

ו. לאחר שעברה חצי שעה מהדלקת הנרות - יכול לכבות את הנרות (משנה ברורה סימן תרע"ב סעיף קטן ז').

באיזה כלי, שמן ופתילה ראוי להדליק

א. מצווה מן המובחר להדליק בחנוכיית כסף. ואף שמניח בתוך החנוכייה כוסיות זכוכית, אין זה מוריד את מעלת הכלי, ונחשב כהדלקה בכסף ולא בזכוכית, ובפרט אם אותן הכוסיות אינן יכולות לעמוד בפני עצמן, כי אין להן תחתית מרובעת, שבאופן זה בוודאי בטלים לחנוכיית הכסף (שו"ת שבת הלוי חלק ח' סימן קנ"ז, ושו"ת שבת הקהתי חלק ג' סימן ר"א).

ב. כל השמנים והפתילות כשרים להדלקת נרות חנוכה, ומ"מ מצווה מן המובחר להדליק בשמן זית (רמ"א בשלחן ערוך סימן תרע"ג סעיף א').

ג. שמן זית קרוש כשר לכתחילה להדלקת נרות חנוכה, ויש בו מעלת המהדרין, ועדיף מנר שעווה (שו"ת שבת הלוי חלק ט' סימן קמ"ג).

ד. המדליק באור החשמל אינו יוצא ידי חובה, ולכן אם מדליקים בבית הכנסת חנוכייה חשמלית - אין לברך עליה, אלא ידליק בלא ברכה (כף החיים סימן תרע"ג סעיף קטן י"ט, וחזון עובדיה עמוד צ"ז, בהערות).
ה. מצווה מן המובחר לעשות הפתילה מצמר גפן (חיי אדם כלל קנ"ד סימן ח').

ו. "פתיל צף" כשר לכתחילה לנר חנוכה (חזון עובדיה עמוד פ' בהערות, ושו"ת שבת הלוי חלק ח' סימן קנ"ז).

סדר הברכות וההדלקה

א. המדליק בלילה הראשון מברך ג' ברכות: "להדליק נר חנוכה", "שעשה ניסים לאבותינו" ו"שהחיינו" (שלחן ערוך סימן תרע"ו).

ב. יכוון היטב בברכות הדלקת הנרות לאומרו מתוך שמחה, מכיוון שהמצווה חביבה בשעתה לזמן, פעם אחת בשנה, ולכבוד המלאכים קדישין הבאים לבית בשביל מצווה זו (ספר קב הישר פרק צ"ו).
ג. אם לא בירך "שהחיינו" בלילה הראשון - מברך כשיזכור בשעת הדלקת הנרות עד סוף החנוכה (שלחן ערוך סימן תרע"ו סעיף א').

ד. מנהג הספרדים לברך "להדליק נר חנוכה", ומנהג האשכנזים - "להדליק נר של חנוכה" (שלחן ערוך שם סעיף א').

ה. מלילה שני ואילך מברך שתי ברכות: "להדליק נר חנוכה" ו"שעשה ניסים" בלבד (שלחן ערוך שם

אם בית הכנסת שלכם לא מקבל את העלון באופן קבוע, קחו יוזמה והצטרפו לאלפי המפיצים ברחבי הארץ

חדש ראשון ללא תשלום!

הצטרפות נמפיץ כרוכה בהשתתפות בהוצאות הדפוס והמשלוח. חודש ראשון בחינם, וכן ספרו החדש של הרב יצחק כהן, יינתנו מתנתו למפיצים החדשים בהתחייבות על הפצה במשך 3 חודשים.

111,575

עותקים של עונג שבת ברחבי הארץ מדי שבת...

אבל זה לא מספיק!

הצטרפות נמפיצים: 073-2221388

חינוך ילדים

פלאי הטכנולוגיה ההרסנית

מאין מגיע הרוע שבעולם? וכיצד משתלט הרוע על האדם טיפין טיפין?

אין ילד שצמחו לו קרניים מיד כשסיים לראות סרט במחשב. אבל כן יש הורים שצמחו להם קרניים: למה, למען ה', הילד מתחיל לבהות בלימודים? מדוע הילד התחיל להתנהג בצורה שלא הכרנו אצלו? מדוע בחור שרק עכשיו התחתן - מתחילות להיות אצלו פתאום בעיות בשלום בית? (ודי לחכימא ברמיזא).

עלינו להבין שכמו בחכמת הגוף - כך בדיוק חכמת הנפש והנשמה. הרוע שאותו יצר הבורא בדמות המחשב מכתיים לאט לאט את הנשמה, עד שעוצמת הנזק נהיית הרסנית. עלינו להתייחס אל סכנת המחשב כאל דבר רע שיצר וברא הקב"ה (כי הלא הבורא הוא יוצר גם את הרע), ולכן עלינו להתייחס לסכנה זו בכובד ראש גדול, משום שהיא טומנת בחובה חורבנות נוראים ואיומים.

לרכישת ספרו החדש של הרב אפרים אורשלימי "סודות של חינוך - עצות ורעיונות נבחרים בחינוכם של הילדים" חייגו להידברות שופר: 099-222-222-073

מיזם שידוכים ללקויי שמיעה

אם אתם מכירים לקויי שמיעה שומרי מצוות המחפשים זיווג הגון, נשמח אם תמליצו להם להירשם לשירות החדש מבית הידברות. השירות בחינם לחלוטין.

פרטים ורשמה: shani.sh88@gmail.com

המודרנית של 30-40 השנים האחרונות, כאשר משנה לשנה הדור "עולה" בקדמה, והדבר לכאורה נהפך להיתר להורים ולילדים כאחד, ולפעמים אף באישור ההורים (וכדברי רב הונא בגמ' מס' קידושין, כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה, נעשה לו כהיתר). לפני כשלוש שנים עברו ילדי משפחת גרוס מירושלים, אשר בבינתם עשו הדברה לא מקצועית מספיק, חוויה לא נעימה. זמן מה לאחר סיום ההדברה התלוננו הילדים על כך שיש להם בחילות, הקאות וכיו"ב. נורה אדומה נדלקה מיד אצל ההורים אשר פנו למרפאה הקרובה כדי לעלות על הבעיה. את ההמשך, לצערי, עם ישראל שמע וחווה כאשר עלו בסערה השמימה שתיים מבנות המשפחה קרבן עולה, כפרה על כלל ישראל. הזדמן לי להיות ליד אחת הבנות מספר שעות לאחר האירוע הקשה של תוצאות ההדברה.

הבה נתבונן, כי "נורת אזהרה" (בדמות בחילות, הקאות וכו') היא זו שיצרה את הבהילות הגבוהה של ההורים, להגיע במהירות האפשרית לבית החולים ולהציל לפחות שנים מבני המשפחה. זוהי אחת מנפלאות הבורא, שכאשר יש, חלילה, רעל בתוך הגוף, הרי שהגוף משחרר "נורה אדומה" בדמות חוף גוף שעולה וכן כיו"ב. כאשר לא בודקים את נורת האזהרה, הרי שהדבר יכול לעלות ביוקר רב ולגרום לתוצאות בלתי נעימות.

עוצמת נזקי המסכים הלא כשרים - הרסנית

החוויה ההרסנית של פלאי הטכנולוגיה בדמות הטלפונים הלא כשרים או בדמות המחשבים, שקיימת אצל ילדים שנחשפים לסרטי מחשבים או למשחקי הפלאפונים הלא כשרים, היא לא חוויה שאת ממדיה ותוצאותיה ניתן לראות מיד. זה כמו שאדם אוכל מאכלים רווי קלוריות - אנו לא נראה שהוא נהפך מיד להיות "בעל בשר". זה לא קורה מיד. כמו אדם שאוכל מאכל שאינו כשר - הוא אינו נהפך מיד להיות "עם קרניים".

מי הוא שברא את הטוב, אך גם את הרע...? מה הוא הגבול של עומק הרוע? מדוע הילד לעיתים בוהה בלימודים? מדוע לעיתים בחור שרק עכשיו התחתן, מתחילות להיווצר אצלו בעיות של שלום בית? בכל בוקר בתפילת שחרית אנו אומרים את הפסוק המובא בנביא ישעיה (מ"ה, ז'): "יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא רע) את הכל". אמנם חז"ל שינו את הלשון וכתבו "בורא את הכל" אולם במקור נכתב בפסוק "יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא רע אני ה' עושה כל אלה".

כיהודים בני מאמינים, עלינו להפנים כי באותה מידה שאנו מאמינים ומכירים במציאות שהקב"ה הוא זה שברא את ה"טוב", כך הקב"ה יצר גם את ה"רע". וכמו שהטוב שאנו מכירים במושכל ראשון הוא לא כל הטוב, כי הטוב האמיתי הוא במרחק אינסופי ורחוק מציאות הבנתנו הדלה, כך גם הרע הינה בריאה מיוחדת שברא אותה הבורא יתברך, וטמונה בו עוצמה נוראה, כי הלא הוא נברא לפי מושגיו של היוצר, הבורא יתברך. כדי להבין את עומק ה"רע" היה נוהג הגר"ש פינקוס זצ"ל לתת דוגמה מוחשית לכך: כאשר היטל ימ"ש התחיל את מלחמת העולם השנייה בה נרצחו מיליוני יהודים הי"ד, היו כמה מחכמי ירושלים שביירו את שם אמו, כדי לעשות עליו "פולסא דנורא" ולהוציאו מהעולם ע"י כוחות הקדושה (סוג של תפילה שמקלים ר"ל אדם שימות). כשהתחילו לעשות זאת, הם גילו שהרוע של היטלר (ימ"ש) כל כך קשה, עד שקשה אף לעשות עליו "פולסא דנורא" כי הוא היה פשוט "עומק של רוע".

עלינו להפנים שככל שאין גבול לעומק הרוע שבעולם, וכפי שלעיתים אנו רואים במחוזותינו ובמקומות אחרים בעולם (עיין ערך "דאעש"), כך גם להבדיל אין גבול לעומק הטוב שברא הקב"ה בעולמו. אלא שאת ה"רוע" אנו לעיתים צריכים לעבור על ידי ניסיונות ריתוך שקיימים בזה העולם. את הידיעה וההבנה שהבורא יתברך הוא זה שיצר את הרע, אנו צריכים להפנים היטב, כי רק כך נוכל להתייחס בכובד ראש לסכנה לא פשוטה שהורסת את נפשות ילדינו. הדברים מופנים במדרונו זה לפגעי הטכנולוגיה

מתכוננים לחתונה? תשקיעו במה שחשוב באמת!

מחירים גם לנושאים בטומנת הראשונה

1. זוגית סדנא עם הידברות

2. לחשכיר רב לחתן

3. לזמן חתונה

4. לזמן חתונה

7. לזמן חתונה

6 מפגשים בקבוצות - לחוד וביחד לנשים נתתן הדרכה ע"י רבנית

ימי רביעי החל מ- ט"ז סבת 3.1.18 בין השעות 22:00-18:00

באולמי בית הידברות רח' אריה שנקר 20, ק. אריה, פ"ת

מהרו להרשם, ביחד כמוכני! 073-222-1-300

הרב זמיר כהן, הרב שמחה כהן, הרב איתמר אינהסאן

הרב זמיר כהן, הרב שמחה כהן, הרב איתמר אינהסאן

ייתן אישור לכלה

היהודי החושב

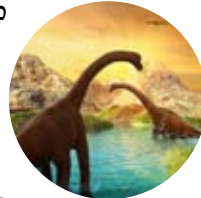
האם הדינוזאורים נכחדו במבול?

מה המקורות מלמדים אותנו על אחת החידות הגדולות ביותר שהמדע טרם הצליח לפתור?

כיצד הצליח נח להכניסם לתיבה, ומסבירה שמאחר שלקח אותם כגורים, נכנסו לתיבה, אך הסבר נוסף הוא שנח החזיקם בצד התיבה (זבחים דף ק"ג, ב').

טענה כזו היתה יכולה להראות לאנשים מן העבר כ"אגדה" או משל בלבד. אך לאחר שנתגלו מאובנים של חיות ענק אלו, אין איש שיכחיש כיום את מציאותם.

לא פחות מפליאה העובדה, שהתורה זיהתה חיות היסטוריות אלה בשם התואר "תנינים" - לטאות ענק. הציבור המכיר בתורה לא יפתע מעובדות אלו, כי יודע הוא את המקור האלוקי לידע ההיסטורי שלנו. התייעוד היהודי הפך כיום למדע עובדתי עליו אין חולק.

כפי שהרחבנו בכתבה הקודמת, התורה מספרת על חיות ענק בתקופת בראשית ("ויברא אלוקים את התנינים הגדולים" - בראשית א', כ"א), וחז"ל תיארו במדרשים חיות-ענק מתקופת בראשית שנכחדו (בשם "ראמים"). מדהימה העובדה כיצד לפני אלפי שנים, למדו חז"ל מן התורה והמסורת שבעל פה על קיומן של חיות-ענק שאיכסרו את העולם ונכחדו.

במדרשי חז"ל, הכינוי "ראם" ו"ראמים" ניתן כדי לתאר חיות-ענק מתקופת בראשית, שממדיהם הגיעו לגבהים מרשימים.

המדרש מספר על דוד המלך שטיפס על גבו של אחד מאחרוני הראמים, שנדמה לו כהר, והסתכן בחייו:

"אמר ר' הונא בר אידי, בשעה שהיה דוד רועה את הצאן, הלך ומצא את הראם ישן במדבר, והיה סבור בו שהוא הר ועלה עליו, והיה רועה, ננער הראם ועמד, והיה דוד רכוב על קרניו, והיה גבוה עד השמים. באותה שעה אמר דוד: רבוננו של עולם אם אתה מורידני מן הראם הזה, אני בונה לך היכל של מאה אמה, כקרני ראם, יש אומרים לארכו מדדו, ויש אומרים לעיגולו מדדו" (מדרש תהילים, בובר, מזמור כ"ב).

הגמרא דנה בגודלם של הראמים, ושואלת

מדוע נעלמו הדינוזאורים מעל פני כדור הארץ?

חידת הופעתם והיכחדותם הפתאומית של הדינוזאורים היא אחת מהתעלומות הגדולות ביותר במדע המודרני. אין לדינוזאורים עבר קודם של מאובנים; הם מופיעים יש מאין בתקופה המכונה בפיהם בשם "עידן היורה", ונעלמים בבת-אחת לאחר מכן. סיבת היכחדותם היא

מוצ"ש הבא, נר 5 של חנוכה

אירוע נשים בבנייני האומה, ירושלים

האור מופע האור-קולי שבכר

עם הזמרות אתי אנקרי | חדוה לוי אילנה עדני | מישל אלבז על במה אחת!

הרבנית ימימה מזרחי והרבנית חגית שירה

הרב יצחק פנגר

הרב זמיר כהן

40 ברכישה מוקדמת 55 ביום האירוע

073-222-1280

לנרמיסים

פתיחת שערים 19:30

כ"ח כסלו | 16.12

משמים, אל תוך המים

מה מביא עורך דין שעבר התקף לב להחליט לפתע לחצות את הכינרת בשחייה? מה מביא סטודנט ערבי שלמד רפואה בבולגריה לרדת מרכבו ליד הכינרת "לראות מה קרה" כמו אחרון הסקרנים? מה מביא את שניהם לשתי ילדות שטבעו בכינרת, כשאחת מהן כבר שכבה על הקרקעית כאבן שאין לה הופכין?

האנשים כבר נראו מיואשים, אבל הערבי לא הפסיק את פעולתו אף לרגע. פתאום היא התחילה להשתעל, ומים נפלטו מפה. זה היה סימן חיים ראשון מצידה. ואז הגיע האמבולנס.

נסעתי איתה באמבולנס לבית החולים, ומשם העבירו אותה לבית החולים רמב"ם בחיפה. הרופאים היו מיואשים ואמרו לי שאחרי זמן רב כל כך של שהייה במים אין לה סיכוי לחיות, וגם אם תחיה - היא לא תוכל לתפקד בשל הנזק המוחי שנגרם לה.

לא היה אכפת לי דבר, ובלבד שתחיה.

הלילה היה נורא מכול, ולפתע באמצעו היא גילתה סימני נשימה עצמאית. הרופאים אמרו שקרה כאן נס, משום שבדיקות שערכו גילו שתפקוד המוח נותר כרגיל. הם אמרו לי: "היא תהיה בסדר".

כעבור ימים אחדים יצאנו משם עם ילדה בריאה ושלמה, ללא שום נזק.

עברנו דרך ציונו של רבי מאיר בעל הנס כדי להודות ולהתפלל לה' יתברך על הנס הגדול, ולאחר מכן חזרנו לביתנו.

במהלך הימים האחרונים היינו בקשר עם האיש שהציל אותה, עורך דין בשם יצחק ברזילי, תושב רמת השרון. הוא התקשר כל הזמן להתעניין בשלומה והיה נרגש מאוד. כששמע שיצאה מכלל סכנה, הגיב בהתרגשות ובשמחה: "ידעת?". לא הבנו למה התכוון.

כשבועיים לאחר מכן ערכנו מסיבת הודיה, והזמנו את עורך הדין שהציל אותה. במהלך המסיבה, שהייתה מרגשת מאוד, סיפר עורך הדין את סיפורו, שהיה מדהים לא פחות מנס ההצלה. "יום לפני כן", כך סיפר, "רעייתי ואני נסענו לכמה ימים של עסקים ונופש. השתתפתי בישיבה,

מיד ראיתי שזו מור ולא ברקת. מסתבר שמור רצה למים כדי להציל את ברקת וטבעה גם היא. צרחתי אליו: "תציל את ברקת!", והוא לא הבין מה אני רוצה. אנשים אחדים שעצרו בינתיים קראו לעברו: "יש עוד ילדה במים!". הוא הניח את הילדה וצעק: "תטפלו בה", ושוב צלל לתוך מימי הכינרת.

האמת היא שהתייאשתי. לא ראיתי סימן וזכר לבת שלי. המים היו שקופים, והיא פשוט ירדה למצללות. התחלתי לבכות ולצרות, ובינתיים ראיתי אותו שוחה במהירות לכיוון מסוים. לאחר מכן התברר שהוא ראה נקודה לבנה בתוך המים. הוא מיהר לצלול וראה את בתי ברקת שוכבת על קרקעית הכינרת כאבן שאין לה הופכין.

הוא הרים אותה והחל לשחות בחזרה לכיוון החוף. צעקנו לו: "הראש שלה במים, תרים את הראש שלה", והוא הרים את ראשה כדי שתוכל לנשום. כשראיתי את פניה של ברקת, הבנתי מיד ששוב לא אראה אותה בחיים.

היא הייתה כמעט שחורה, הילדה שלי.

הוא הניח אותה על החוף, ואמר: "אני חושב שהיא מתה". פניו היו חיוורות, וחששתי שהוא עומד לקבל התקף לב. "מי יודע עזרה ראשונה?", צעקתי.

אחד מהנוכחים על החוף, ערבי בשם חטיב, אמר: "אני יודע", ורץ לטפל בה.

התברר שהוא למד פיזיותרפיה בבולגריה, ובמשך ארבעה חודשים למד החיאה. הוא עבר עם רכבו בכביש וראה התקלות. בתחילה חשב להמשיך, אולם סקרנותו גברה עליו, והוא הגיע במיוחד להציל את הילדה שלי.

הוא החל להנשים את הילדה, ואני בכיתי והתפללתי. ראיתי את הילדה המקסימה שלי בגוף חסר חיים. התפללתי לה' יתברך, וביקשתי שבוכות רבי מאיר בעל הנס יקרה נס ובתי תחיה.

הסיפור שלנו קרה לפני יותר מעשר שנים, ולמרות הזמן שחלף אנו חווים אותו בכל יום מחדש. בעצם, בכל פעם שאנו רואים את הבנות שלנו, ברקת ומור. נסענו לטיול באזור הצפון ואחד הצהריים הגענו לטבריה. בעלי הלך להתפלל מנחה בקבר רבי מאיר בעל הנס, ואני והבנות ירדנו לכיוון הכינרת, ישבנו על הסלעים והסתכלנו. הבנות ביקשו ממני לשכשך את כפות הרגליים במים. הסכמתי.

ישבתי למעלה והבטתי בהן. הן טבלו את הרגליים ולאחר מכן נכנסו מעט יותר. קראתי לעברן שלא ייכנסו, אך הן לא שמעו אותי, ופתאום ראיתי את הגדולה שלי כושלת לתוך המים.

בתחילה הקטנה צחקה וכך גם אני, אולם פתאום ראיתי שהבת שלי נסחפת לתוך הכינרת. רציתי לרוץ להציל אותה, אך נזכרתי שאיני יודעת לשחות. בהחלטה של רגע פניתי לכיוון הכביש והתחלתי לנופף בידי במטרה לעצור מישהו שיעזור לי.

כמה מכוניות עברו, ואני החלטתי פשוט להיכנס אל תוך הכביש. נהגים עקפו אותי וצפרו לי כאילו אני משוגעת, ובאמת דעתי נטרפה מדאגה. כשכבר החלטתי לרוץ בחזרה להציל את בתי, עצר בקרבתי רכב מהודר. אדם עם חליפה ועניבה יצא ממנו ושאל מה קרה. אמרתי לו שהבת שלי טובעת.

הוא לא חשב פעמיים, הסיר את החליפה ורץ אל הסלעים. אשתו צעקה: "תזוהר, אתה אחרי התקף לב", אך הוא אפילו לא שמע אותה. הוא קיפץ בין הסלעים ונכנס לתוך הכינרת. הוא שחה מעט, ואז הוציא מהמים את הילדה.

**מיחסני
חשמל**

**רשת
שומרת
שבת**

**כל פתרונות
החשמל לשבת**

מקרים הלכתיים, תנורים דו תאיים, פלמות שבת, מיחמים, מיקסרים, נפות קמח חשמליות ועוד...

היהודי החושב

האם הדינוזאורים נכחדו במבול? (המשך)

ייתכן שהמסורת מתארת כאן שתי הכחדות של הדינוזאורים (שהיו למעשה משפחת זוחלים גדולה אשר מנתה מינים רבים ועצומים הן בים והן ביבשה), כאשר ההכחדה הראשונה היתה במהלך ימי בראשית, והשנייה היתה במהלך המבול. רבי מאיר ליבוש, המכונה המלבי"ם הינו אחד מפרשני התורה הידועים, אשר יישב סתירות רבות בין תורה למדע. עוד לפני 150 שנה כתב בהרחבה על חיות הענק שנבראו בימי בראשית. בפירושו על פרשת נח ביאר המלבי"ם, שאת החיות העצומות הכחיד הקב"ה במבול, כי רובן לא התאימו לאלכס את העולם שלאחריו, על כן לא הוכנסו לתיבה. כלומר: הדינוזאורים נכחדו במבול. לאחר שמפלס המים ירד, פער הבורא את האדמה כדי שהפגרים הענקיים יבלעו בה, ולא יפריעו לבני האדם בעולם החדש שלאחר המבול.

מכל מקום, דינוזאורים קטנים ללא ספק שרדו את המבול בתיבתו של נח, שכן לא כל הדינוזאורים היו ענקים בגודלם. דינוזאורים הוא השם שניתן למשפחה גדולה של זוחלים שהיו בגדלים שונים.

התנינים הם כיום הזוחלים הגדולים ביותר שידועים לנו, והם צאצאים חיים של משפחת הדינוזאורים הקדומה; כך שמין אחד של משפחתם שרד את המבול ללא ספק, מפני שנח הכניסם לתיבה (זאת מלבד גורי הראמים שאיננו יודעים מה עלה בגורלם עד היום). מלבד התנין המצוי, גם איגואנות ולטאות כוח-ענק שייכים, למעשה, למשפחת הדינוזאורים. מכאן שלא כל הדינוזאורים נכחדו במבול – לפחות לא הקטנים שבהם.

מחפש הבנה עמוקה של יהדותך בעידן המודרני? קורס חדש מאת דניאל בלס יתקיים בקרוב בבני ברק. לפרטים: 052-712-5466

ידעת שאני שחיין טוב וזימנת אותי לשם כדי להציל אותה, התחננתי. 'בבקשה ממך, עשה שהיא תחיה'. באותה עת הרגשתי כמו עורך דין שמגיש בקשה לשובט הגדול ביותר על נושא של חיים ומוות. וזה בדיוק מה שהיה.

"לאחר מכן המשכנו בדרכנו למפגש עם החברים. הערב כבר לא היה ערב רגיל. בשלב מסוים יצאתי מהמסביבה והתקשרתי לבית החולים. אמרו לי שהילדה במצב קשה. התייאשתי.

"בשעת בוקר מוקדמת התקשרתי שוב, ואמרו לי שזמן קצר לאחר שהתקשרתי הילדה התאוששה ועברה לחדר התאוששות.

"אני רוצה לומר לכם באופן ברור. כפי שהגעתי למקום ואימון השחייה לילה לפני כן היו בהשגחה עליונה – כך גם הגעתו של חטיב הייתה בהשגחה עליונה. שנינו הגענו למקום על ידי ההשגחה הפרטית כדי להציל את שתי הילדות, ובייחוד את ברקת בת השש".

עד כאן נאומו של עורך הדין ברזילי. ועדיין לא הסתיים הסיפור.

* * *

כשסיים עורך הדין את דבריו, הענקנו לו מתנה: תמונת תבליט של חסידיים מסביב לשולחן ונרות על השולחן. הוא קרע את נייר הארזיה, ומיד כשראה את התמונה החוויר כולו. הוא הראה את התמונה לאשתו, והיא פלטה צעקה קטנה והחלה לבכות.

לא הבנו מה קורה כאן. בייחוד לא ציפינו לתגובה כזו מן האישה, שהייתה שקטה כל הזמן. אך לו דקות אחדות להתעשת, ואז הוא שב למיקרופון ואמר: "לא ייתכן שזה מקרה. אותו תבליט ממש נעשה על ידי אבי עליו השלום בימי האחרונים, כחלק מרפוי בעיסוק במושב הזקנים שבו שהה". הוא השתתק לפתע, נזכר בעוד דבר שזעזע אותו: "לא תאמינו, אך התבליט הוא תלוי על קיר חדר השינה בבית הנופש שלנו במגדל, והסיבה האמיתית שרצייתי ללכת לשם היא שחשבתי על התמונה והתגעגעתי אליה".

זהו הסיפור, וכולו אמת. כראיה לכך אני מציגה את שמו של עורך הדין שהציל את הילדות. מי שנעלם ואפילו לא הודינו לו מספיק, הוא הערבי מכפר יאסיף. גם העדות שלו יכולה אולי לשפוך אור על הפרשה, להראות את נפלאות דרכי ההשגחה ולהרבות קידוש השם.

הבהרה מחיים ולדר

בסיפור שפורסם בגיליון פרשת תולדות אודות הרכב של דדה לוי, שנופגע בצומת הסמוך לטבריה עקב תקלה ברכבו, ומשאית פגעה בו - לא הודגש מספיק שנהג המשאית שפגעה במכונית אינו אינו אשם כלל בתאונה. ולו זו בלבד, אלא שהוא עצמו מתמודד עד היום עם פציעותיו, ומהווה למעשה קרבן נוסף של התאונה הקשה. מקור האירוע בתקלת הגה המכונית שנכנסה לצומת, ולא בנהג המשאית שנסע לתומו, ואף עשה הכל כדי למנוע את התאונה.

שבה נתתי ייעוץ משפטי לאחד מבעלי בתי המלון בטבריה, וכשסיימנו את השיבה הארוכה הם הציעו לי לשתות קפה. אמרתי לאשתי שאני רוצה ללכת משם. היא אמרה לי: 'בוא נישאר כאן עוד כמה דקות', אבל אני עמדת על שלי. רציתי ללכת לדירת הנופש שלנו במגדל, ליד טבריה.

"היא עדיין דחקה בי שאשאר, אבל אמרתי לה שכבר זמן רב לא היינו שם, ואני רוצה לפחות לראות את הדירה. היא התעקשה, אני התעקשתי, ואשתי הצטרפה אלי בלית ברירה. בדרך היא אמרה לי, ספק בכעס ספק בצחוק: 'אולי תלך לשחות שוב כמו אתמול?'.

"לא לחינם היא אמרה את זה. תמיד נחשבתי לשחיין מצוי, אך שנה לפני כן סבלתי מאירוע לב, ובעקבות זאת לא שחיתי זמן רב. בלילה שלפני כן אמרתי לאשתי שאני רוצה ללכת לשחות. היא התנגדה, מתוך דאגה, אך אני הלכתי לשחייה לילית. שחיתי במשך שתיים וחזרתי לדירה. כשחזרתי וסיפרתי זאת לאשתי, היא שאלה: 'תגיד, אתה מחפש צרות?' היא לא ידעה, כמו שאני לא ידעתי, שמישהו מלמעלה הכניס לי את הרעיון לראש כדי למנוע צרות.

"נסענו לכיוון חמי טבריה, ולפני שחשבתי מה לענות לה, ליד קבר רבי מאיר בעל הנס, ראיתי אישה חרדית שזועקת עד השמים ואיש אינו עוצר לה. היא צעקה: 'הילדות שלי, תצילו את הילדות שלי!!!'

"עצרתי את הרכב. אשתי אמרה: 'תיזהר, אתה אחרי התקף לב', אבל אני כבר הייתי בדרך למטה. היו שם סלעים רבים ומתחתיהם המים. מיד ראיתי ילדה קטנה בתוך המים. קפצתי אל המים ומשיתי אותה. כשהגעתי לחוף, צעקו לי אנשים: 'ש' עוד ילדה בתוך המים'.

"לא ראיתי עוד ילדה, והתחלתי לצלול ולחפש. פתאום, במרחק כחמשה מטרים ממני ובעומק כשני מטרים, ראיתי כתם לבן. שחיתי לכיוון וצללתי למטה. ראיתי ילדה מתה שוכבת על קרקעית הים. הרמתי אותה והתחלתי לשחות. האנשים שהתאספו סביב צעקו לי: 'תרים לה את הראש'. כשהגעתי אל החוף אמרתי: 'תיקחו אותה, אני חושב שהיא מתה. תזעיקו אמבולנס'.

"אשתי הייתה שם וניסתה לעזור לה, ופתאום בא מישהו בשם חטיב מכפר יאסיף והתחיל להנשים אותה. זמן רב עבר. הייתי מרוגש כולי. קיוותי שזה יעזור, אך לא האמנתי. ואז התחילו להפילט לה מים מהפה. אמבולנס הגיע, והיא נלקחה לבית החולים 'פורייה'.

"הייתי נרגש מאוד. הלכנו לדירת הנופש במגדל. באותו לילה הייתי אמור לפגוש חברים בנהר הירדן. בדרך לשם, בערך בשעה 11.00, יצאתי מהרכב ואמרתי לאשתי שאני רוצה לשאוף מעט אוויר. עליתי על גבעה בצד הכביש והתחלתי לדבר אל ה', אף שאני חילוני גמור.

"הייתה לי הרגשה נוראה על שלא שמתי לב שהראש של הילדה היה שמוט בתוך המים. 'אתה

שאלת התי ים באו לאהבים ולהצבים

גב' **קרו אהרון**

מאחזבת דיקטית בכירה

הרבנית **חגית שירה**

הרב **ניסים אזוי**

הרב **יצחק פנגר**

כ"ה כסלו 13.12.17

anah@htv.co.il

073-222-1-320

האור שבך

בתחילת

אולמי שיין המפוארים (לשעבר 'לבונה') שד' העצמאות 67, כיכר המצבה, בת ים

ארכיאולוגיה

תנ"כית

שער שלמה המלך

קטעים נבחרים ובלעדיים מספרו החדש של הרב זמיר כהן, "ארכיאולוגיה תנ"כית ג", שיצא לאור בימים אלה

פרופ' יגאל ידן, מראשי הארכיאולוגיה המקראית בישראל, חקר ביסודיות את חצור, מגידו וגזר, וממצאיו זכו לפרסום והכרה בינלאומיים. בספרו "חצור: ראש כל הממלכות האלה", ובמאמרו "חומת גזר ושערה בימי שלמה", מתאר ידן את חשיבותם הגדולה של הממצאים: בכל אחת משלוש הערים הללו נחשף שער זהה לשתי הערים האחרות, בעל מבנה חדשני לאותה תקופה, הכולל ששה תאים (חדרים), שידין תיארך אותו לימי שלמה המלך. צורת שער זו נמצאה גם בערים ישראליות חשובות אחרות מתקופת בית ראשון, כגון לכיש.

"שער שלמה", כפי שנקרא, נבנה בדרך כלל כך: שער ראשי רחב נבנה בחומה, ומשני צדדיו הוקמו מגדלי שמירה. בפנים העיר נבנו בצמוד לשער שישה חדרים או תאים, שלושה מכל צד. משני צידי השער לרוחב נבנתה חומת סוגרים ארוכה, שהיא חומה כפולה שהחלל הפנימי שבה מחולק לחדרים המשמשים למגורים, שומרים, תושבים או אחסון.

לחפור לפי התנ"ך

פרופ' יגאל ידן, מגדולי הארכיאולוגים שחפרו בארץ ישראל במאה העשרים, מתאר בלשונו המיוחדת את בטחונו באמינות הכתוב במקרא, עד כדי שצפה בפני פועליו את אשר יתגלה בבטן האדמה בחפירות במגידו ובחצור: "האמת היא שמדריכנו העיקרי היה המקרא. כארכיאולוג איני יכול לתאר לעצמי התרגשות רבה יותר מאשר עבודה כשתנ"ך ביד האחת - אם נרצה להיזקק ללשון ציורית - ואת החפירה בשנייה, וזה היה סודן העיקרי של תגליותינו מתקופת שלמה... לא רק שנתאשרו מסקנותינו ביחוס שבכתוב לשלמה, אלא שנאשרה גם אמינות התיאור המקראי לפעילותו של שלמה בחצור ובמגידו, ולא היה גבול לשמחתנו.

"זכורה לי היטב התחבולה שהשתמשנו בה כדי לעשות רושם על פועלינו. עוד קודם שנחשף מתארו של השער, סימנו את תכנית השער של

"כשנתאמתו 'נבואותינו' עלה כבודנו בעיני הפועלים לאין ערוך, הם ראו בנו קוסמים. אלא, שפועלינו, שהיו ברובם עולים חדשים קשישים מצפון אפריקה, לא הכירו את התנ"ך על בוריו, וכשקראנו באוזניהם את הסיפור המקראי על פעולות שלמה בחצור, במגידו ובגזר, ירד כבודנו לשפל המדרגה, ואילו כבוד התנ"ך עלה למרום."

שער העיר המקראי: מוקד החיים העירוניים

מדברי המקרא במקומות רבים משתמע, כי שערי הערים שימשו לא רק לכניסת ויציאת התושבים, אלא גם להתכנסות הציבור לצרכי מסחר, ולמשפט על ידי חכמי התורה. ככתוב בספר דברים: "וְשִׁטְרִים וְשִׁטְרִים תִּתֶן לָהּ בְּכָל שַׁעֲרֶיהָ". ובמגילת רות: "כִּי יוֹדַע כָּל שַׁעַר עַמִּי", "וְיִבְעֶז עֲלֶיהָ הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם... וַיִּקַּח עֶשְׂרָה אֲנָשִׁים מִזְקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמְרוּ שָׁבוּ פֹה וַיֵּשְׁבוּ... וַיֹּאמְרוּ בְּעֵז לְזַקְנִים וְכָל הָעָם... וְלֹא יִכְרַת שֵׁם הַמֵּת מֵעַם אֲחִיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֲדִים הַיּוֹם. וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְקֵנִים, עֲדִים".

ועל הפסוק "עֲמֻדוֹת הָיוּ רְגָלֵינוּ בַּשַּׁעֲרֵיךָ יְרוּשָׁלַם", אומרים חז"ל: "מי גרם לרגלנו שיעמדו במלחמה - שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה". כלומר, בשערי העיר הייתה התכנסות קבועה ללימוד תורה.

הארכיאולוג פרופ' יוסף גרפינקל מבאר: "ליד כל שער, הושאר בתוך העיר שטח פתוח... שטח זה ליד השער שימש בוודאי מקום שוק, מפגש בין אנשים, והוא מתאים לביטוי המקראי 'רחוב השער' ואולי אף לביטוי 'בשער'. בערים הקדומות של תקופת המקרא, לא היו אזורים ציבוריים בדומה לפורום בעיר

כשקראנו באוזניהם את הסיפור המקראי על פעולות שלמה בחצור, במגידו ובגזר, ירד כבודנו לשפל המדרגה, ואילו כבוד התנ"ך עלה למרום

רומאית, פיאצה בעיר אירופית של ימי הביניים, או קניון בעיר מודרנית כיום. אזור השער היה הלב הפועם של העיר, כי דרכו עבר כל הנכנס וכל היוצא מהיישוב. זה היה מקום המפגש של אוכלוסייה מהפריפריה הכפרית עם כפריים אחרים ועם תושבי העיר. בסמוך לשער היו נפגשים בימי שוק כשאיכרים מהסביבה היו מביאים את התוצרת החקלאית. לכן מכריז הנביא אלישע כי 'כַּעֲת מִחֹר סָאָה סֵלֶת בְּשָׁקֶל וְסֵאֲתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקֶל בְּשַׁעַר שְׁמֹרֹן'. גם תושבי העיר יכלו להביא לשוק השער מוצרים שאותם הכינו בבתי המלאכה שלהם, כמו כלי חרס, כלי מתכת, תכשיטים וכדומה.

"בשער ישבו זקני העיר ושפטו את הסכסוכים שהובאו לפניהם. לכן אנו שומעים על 'אשת חיל' כי בעוד היא טורחת במלאכות הבית, נודַע בְּשַׁעֲרִים בְּעֵלָה, בְּשַׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ'. בשערי הערים הותקנו במות פולחן, ובשער העיר עמדו נביאים ונשאו דברי תוכחה לעם".

כשמתבוננים ברוב שערי החומות הקיימים היום, כגון שער האשפות שבחומת ירושלים, הניצב סמוך לכותל המערבי, קשה מאד להבין כיצד שימש שער העיר למקום התכנסות ומשפט. אפילו החדר שבשער יפו, נראה צר וקטן ואינו מתאים לשמש כמקום מעבר ומקום התכנסות בעת ובעונה אחת. אולם חשיפת שערי הערים שנבנו בישראל הקדומה, מאירה את הבנת פסוקי המקרא. מתברר כי משני צדי ציר הכניסה של שערי העיר הישראלית נבנו תאים, חדרים ורחבות. התאים-חדרים שימשו בעת שלום כמקום התכנסות למסחר, ללימוד תורה ולמשפט. לאורך ציר הכניסה, בין תא לתא, היה שער נוסף, שנועד להגן על העיר בעת חירום. אם דלתות השער הראשי ייפרצו, ייתקלו האויבים בשער נעול נוסף. כך הבטיחו התושבים את הגנת עירם.

להזמנת הספר "ארכיאולוגיה תנ"כית ג" ושאר ספרי הרב זמיר כהן, חייגו להדברות שופס: 073-222-1250

משרד עו

הידברות מפיצים את האור

7 לילות

בית יהודי

הצורך העמוק שלנו בהערכה

"לא שווה לי כל הארמון שאני גרה בו, אם אין בו חמימות" - מדוע?

הצורך ברגשות אינו דומה בעוצמתו לשאר הצרכים של האדם. מהרמב"ם או לומדים, שקבלת הערכה היא הצורך החזק ביותר שיש לאדם. וכך הוא כותב בפרושו למשנה בפרק "חלק", במסכת סנהדרין: "כי אתה מוצא רוב בני האדם מיגיעים נפשתיים וגופותיהם בעמל ויגיעה שאין למעלה ממנה, עד שיגיע לו מעלה וכבוד ושינשאוהו בני אדם... והרבה מבני אדם מתרחקים מן הגדול שבתענוגי הגוף, מיראתו שישגהו מזה חרפה ובושת מבני אדם, או שמבקש שיהא לו שם טוב...".

ביטוי לעמדתו של הרמב"ם בעניין העדפת הערכה על כל רצון ודחף אחר, אנו מגלים בנישואין. כאשר אנו עשויים לשמוע מפי אישה שלא חסר לה שום דבר, אמירה כגון: "לא שווה לי כל הארמון שאני גרה בו, אם אין בו חמימות", או "מה יצא לי מגדולתו של בעלי, אם אין הוא מתייחס אלי". כמו כן עשויים אנו לשמוע בעל, האומר: "אני מוכן להמיר את ארוחותיי הסדורות והדשנות, במעט רגש וחמימות...". אותה מגמה אנו

רואים בדברי חז"ל על הפסוק בספר בראשית (מ"ט, י"ב): "ולבן שיניים מחלב" - "דאמר ר' יוחנן: טוב המלבין שיניים לחברו יותר מהמשקהו חלב...". (כתובות ק"א).

הצורך העמוק של אדם בהערכה, והפגיעה הצורבת בו כאשר היא נשללת ממנו, מבהירים מדוע הפוגע ברגשותיו של חברו ומעליבו בפומבי, הוא כה חמור בעיני התורה: "כל המלבין פני חברו ברבים, אין לו חלק לעולם הבא" (בבא מציעא נ"ח). זאת משום שהמלבין פני חברו דומה לרוצח את חברו. נוכל להבחין בכך בגון פניו

של הנעלב, המתחלף בין סומק ללבן, כעין התוצאה מפעולת הרוצח, המוציא את דם הנרצח מגופו. ואכן, אנשים המספרים על תחושתם בעת שהועלבו בפומבי, מצהירים שבעת האירוע הם העדיפו למות, ולא לחוות מצוקה קשה כזו, או שתפילתם היתה שתפער האדמה את פיה והם ייעלמו לתוכה, ח"ו.

המעניין הוא, שלרוצח עדיין יש חלק לעולם הבא, לאחר שיוכך מחטאו, ולעומתו ל"מלבין פני חברו" אין חלק לעולם הבא. זאת משום שהרוצח הרג את גופו של הנרצח, אך המלבין עשה פעולה חמורה יותר: הרג את נפשו של חברו (המהר"ל).

ביטוי לחשיבות, שהאדם רואה בתדמיתו החיובית, מוצאים אנו במצות "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט, י"ח). מתברר, שהפרט הראשון לביצוע, שהרמב"ם מציין במצווה זו, הוא הצורך לשבח את החבר: "מצווה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו, שנאמר 'ואהבת לרעך כמוך'. לפיכך צריך לספר בשבחיו..." (הלכות דעות פ"ה ה"ג).

לא רק את אישיותו מצפה האדם שישבחו, אלא אף את הדברים השייכים לו, או הקשורים אליו: אב ואם מתרגשים ומאושרים כאשר משבחים את ילדיהם; אדם נהנה כאשר אומרים שביתו נאה, שמכוניתו נוסעת היטב, או שכתב היד שלו מרשים; וכמובן, בעל ואשה נהנים כבהערכה אישית, כאשר משבחים את בן-זוגם.

לרכישת ספרי הרב שמחה כהן חייגו להיברות שופר: 073-222-1250

ארגז הכלים

חיפוש אחר שלמות - הגיוני?

מדוע אנחנו מחפשים אחר שלמות בחיינו? ובמה תלויה השלמות?

האדם, מטבעו, שואף לשלמות. הוא מחפש שלמות בכל דבר ועניין. קחו לדוגמה אדם שקונה בית פרטי ובו שתי קומות, שלושה חדרי שירותים, מרפסת גדולה וגינה חמודה. הכול מושלם. אבל כשהוא עורך בדיקה יסודית, הוא מגלה מרצפת אחת, שהצבע שלה קצת שונה מצבען של שאר המרצפות. די, כל האידיליה והשמחה נהרסו.

בתסכול גדול ובכעס הוא רודף אחרי הקבלן, שיחליף את המרצפת הזו. מה, לפי דעתכם, יקרה אם הקבלן יאמר לו: "מה אתה עושה מזה עניין?! יש לך בבית 350 מרצפות, ורק אחת לא בדיוק באותו צבע. נו, דחילק, מה כבר קרה?!"

כך הדבר בשטחים שונים של החיים. אדם קנה חולצה לבנה, וגילה שבטעות נתפר בה כפתור אחד כתום. 99% מהחולצה לבן, ורק כפתור אחד כתום! כמובן אף אחד לא ירצה ללבוש חולצה שכזו. אדם מחפש שלמות בכל דבר שסובב אותו. גם מעצמנו אנו שואפים להפיק את המקסימום. כל אחד מרגיש - אני יכול לשפר את המצב שבו אני נמצא... אני יכול להשיג/לקבל יותר, אני יכול להגיע ליותר!

אם כן, מה עוצר אותנו? רבי נתן מאיר וואכטפויגל זצ"ל, שכיחן כמשגיח בישיבת לייקווד, היה אומר: "יש לי קבלה מכל רבותי: מי שעובד ומשקיע, ולא נעצר כשיש קושי - מובטח לו שסוף סוף יצליח".

חשוב לשאוף (לדברים הנכונים), אבל ביתיים לא לשכוח גם להעריך את מה שיש!

לא לבכות יותר מדי, בסך הכול המצב שלנו טוב

אלמנה טרייה מגיעה כל יום לבית הקברות, ומשתטחת על קבר בעלה. היא בוכה בכי תמרורים: "חיים, מה יש לי בחיים בלעדיך?! לא רוצה להיות פה, קח אותי אליך...".

כך מדי יום ביומו, במשך שבועות ארוכים, בבכיות גדולות ובזעקות. יום אחד, שומר בית הקברות כבר כמעט התפוצץ בביתן הקטן שלו. הוא החליט לעזור לה.

הרים השומר אבן גדולה וכבדה, ובעת שהייתה עסוקה בבכייה ובזעקות, הוא הניח את האבן על קצה שמלתה.

היא לא הרגישה בדבר, מאחר שהייתה שקועה בקריאותיה לחיים, שייקח אותה אליו. רק לאחר שסיימה, והתחילה להזדקף, הרגישה שמשוה תופס אותה ומצמיד אותה אל הקרקע.

מיד החלה לצעוק: "חיים, לא! אל תיקח אותי, יש לי ילדים ונכדים... החיים יפים, אל תיקח אותי, בבקשה, חיים...".

לפעמים, אדם נהנה מרחמים עצמיים. מפעם לפעם נחמד להתמסכן... לפעמים, באמת, יש סיבה אובייקטיבית להרגשת קושי ומועקה.

עם זאת, אם נתבונן באופן נכון, נגלה שיש לנו הרבה על מה להודות. ברור, עדיין לא הגענו למצב מושלם, אבל המושלמות תלויה במידה רבה בנו - "איזהו עשיר? השמח בחלקו" (פרקי אבות פרק ד' משנה א').

מתוך הספר "ארגז הכלים". לרכישת ספרי הרב פנגר בהיברות שופר 073-222-1250

ילקוט יוסף

הלכות שמנים ופתילות לנר חנוכה

אלו שמנים כשרים לנר חנוכה, באיזו פתילה יש להשתמש, והאם נרות חשמל כשרים להדלקה?

בלא ברכה. וצריך שיהיה מונח במקום שאין רגילים להניח בו נר החשמל בשאר ימות השנה. ואם אחר כך נזדמן לו נר חנוכה הכשר להדלקה, ידליקנו בברכה. וגם בבית כנסת אין לברך על הדלקת חנוכייה חשמלית.

ו. אין יוצאים ידי חובה בנרות גז, שאין להם פתילה, ויש לנהוג לגבם כאמור בעניין נר החשמל.

ז. שמן שהונח תחת המטה וישנו עליה בלילה, אף על פי כן כשר הוא להדלקת נרות חנוכה ונרות שבת. ובפרט בזמננו שהקרקע של בתנינו מרוצפת באבנים או בקורות, שאפילו לעניין אכילה, מותר לאכול מאכלים שהונחו תחת המיטה, ובפרט במקום שיש הפסד מרובה.

ח. חיילי צה"ל שרוצים להדליק נרות חנוכה בשמן רובים, טוב ונכון לקבל רשות על כך מהשר ומהמפקדים, שבסמכותם נתון הדבר, כדי שיוכלו להשתמש בשמן זה לנרות חנוכה.

ט. אין צריך להחליף את הפתילות של נרות חנוכה בכל ערב בפתילות חדשות, אלא מדליק אותן עד שיכלו. ואדבבה, הרי נוחות הן להדלקה יותר מחדשות. ומכל מקום יש נוהגים לקחת פתילות חדשות בכל לילה, זכר למקדש.

לרכישת 'ילקוט יוסף' המלא או המקוצר חייגו להדברות שופו: 090-222-1250

שהפתילה מצופה בשעווה, ובתחילה נדלקת רק השעווה, ורק אחר כך נדלקת הפתילה, וקיימת לן הדלקה עושה מצווה, מכל מקום הכל נחשב להדלקה אחת, וכשר להדלקת נר חנוכה לכתחילה.

ד. לכתחילה לא ידליק חלק מהנרות בשמן, וחלק מהנרות בשעווה, בלילות ההידור, אלא ישווה מידותיו וידליק את כל הנרות או בשמן או בשעווה. ומכל מקום כששמן הזית ביוקר, יכול להדליק נר החיוב לבד משמן זית, ונרות ההידור משאר מיני שמנים, ואפילו בנר שעווה.

ה. דעת רבים מאחרוני דורנו, שאין יוצאים ידי חובה בהדלקת נרות החשמל, ויש פנים הנראים בהלכה לדבריהם, שצריך להקפיד על שמן ופתילה, בדומה להדלקת המנורה בבית המקדש, שבה נעשה הנס. וכיון שיש ספק – אין להיכנס בספק ברכה לבטלה, ולכן לא יברך על נרות חנוכה בנורות חשמל. ואף אם יזדמן שאין לו שמן או שעווה לנרות חנוכה, יש להדליק החשמל

א. כל השמנים והפתילות כשרים להדלקת נר חנוכה, אף על פי שאין השמנים והפתילות נמשכים אחר הפתילה, ואין האור נתלה יפה בהן. ושמן זית מצווה מן המובחר, מפני שאורו צלול ביותר. וכן מצווה מן המובחר לעשות הפתילה מצמר גפן. (חיי אדם כלל קנר סי' ת. משנה ברורה סי' תרע"ג סק"ב). ובמקום שאין שמן מצוי כלל נוהגים להדליק נרות חנוכה בנרות שעווה, כי גם הם אורם צלול כמו השמן.

ב. מי שהכין נרות שעווה להדליק לנרות חנוכה, והדביקם בפמט לצורך ההדלקה, ושוב נזדמן לו שמן, יניח מידו נרות השעווה, וידליק אך ורק בשמן, שיעקר המצווה בשמן, הואיל והנס קרה בבית המקדש בשמן. ואפילו לא הובא לו שמן זית, אלא רק משאר שמנים, וכבר הדביק נרות שעווה, בכל זאת יניח נרות השעווה מידו, וידליק בשמן.

ג. "פתיל-צף" הנתון על השמן, אף על פי

נעמה גרין

המיועד למלכות: 7 עובדות על יהודה

מדוע נקרא שמו יהודה, ולמה האות ז' לא מופיעה בברכות שקיבל? 7 עובדות על יהודה בן יעקב, ראש לשושלת המלוכה בישראל

הזקן החסידיים המולכים זה אחר זה עם כל גבורתם והצלחתם נפלו ביד אויביהם בחרב. והגיע העונש בסוף... כל זרע מתתיה חשמונאי הצדיק לא עברו אלא בעבור זה שמלכו ולא היו מזרע יהודה ומבית דוד, והסירו השבט והמחוקק לגמרי, והיה עונשם מדה כנגד מדה, שהמשיל הקדוש ברוך הוא עליהם את עבדיהם והם הכריתום."

6. רבנו בחיי כותב כי: "בפרשת יהודה אין אות זי"ן, כי מלכות ישראל אין עיקר נצחונם בכלי זין ובמנהג הטבע, כי אם לפי הזכות בכח העליון."

7. נחלת שבט יהודה נקבעה על ידי היושע בן נון, לאחר סיום הכיבוש של ארץ כנען יחד עם קביעת שאר נחלות השבטים. קלאי מציין כי התיאור של גבול שבט יהודה הוא מן הברורים ביותר. הגבול הדרומי של הנחלה, שהוא גבול הדרומי של שבטי ישראל כולל תיאור עצמים גאוגרפיים – כמו "הימה" או "נחל מצרים", אזורים – כמו "מדבר צין" ותחומים כמו: "גבול אדום". נחלת השבט כוללת בתוכה גם את נחלת שבט שמעון. בנחלת שבט יהודה נמנו 48 ערים, המספר הגדול ביותר של ערים, אשר ניתנו לשבט אחד.

אחמוד להיות לי עוד. כאומר: אודה את השם שנתן לי כל זה ויספיק לי. על כן (נאמר) עמדה מלדתי".

במדרש רבה מובא על כך כי מעשה אבות סימן לבנים. כה נאמר: "לאה תפסה פלך הודיה, ועמדו הימנה בעלי הודיה, יהודה: 'זיכר יהודה ויאמר צדקה ממני', ודוד אמר: 'הודו לה' כי טוב'".

4. בברכת יעקב נאמר: "לא יסור שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמְחַקֵּק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֵא שִׁילָה וְלוֹ יִקְחֵת עִמָּם". רש"י פירש "שילה" – מלך המשיח שהמלוכה שלו". יעקב הודיע לבניו שמהלכם של ישראל עד מלך המשיח יונהג על ידי צאצאי שבט יהודה. על כן, גם לאחר החורבן הנהיגו את ישראל מנהיגים משבט יהודה.

5. הרמב"ן מתייחס גם למלכות החשמונאים: "וזה היה עונש החשמונאים שמלכו בבית שני, כי היו חסידי עליון, ואלמלא הם נשתכחו התורה והמצוות מישראל, ואף על פי כן נענשו עונש גדול, כי ארבעת בני חשמונאי

1. יהודה בן יעקב הוא הבן הרביעי של יעקב אבינו ולאה אמנו. בברכת יעקב נקבע כי הוא מיועד למלכות. התנהגותו כלפי יוסף הצדיק וכלפי אחיו הביאה לכך שאביו יחבר בו למנהיג בני יעקב. דוד המלך הוא מצאצאי יהודה (העשירי במניין), וראשון למלכי יהודה. כל עם ישראל נקרא על שמו – יהודים.

2. לפי סדר עולם רבא, יהודה נולד בשנה העשירית להיות יעקב אבינו בחרון, שנת א' קצ"ו לבריאת העולם, בט"ו סיון, ונפטר כשהוא בן 119 שנה.

3. לאה אמו בוחרת לו את השם: "...הַפֶּעַם אֹדְהָ אֶת-ה', עַל-כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֵד מִלְּדָתִי". רש"י כתב על כך: "שנטלתי יותר מחלקי, מעתה יש לי להודות". מדרש רבה כתב על המשפט "על כן קראה שמו יהודה": "בכל מקום שנאמר על כן, מרובה באוכלסין". באותו נושא מדגיש רבי אברהם אבן עזרא את הסייפא של הפסוק: "... אחר שיש לי ארבעה בנים אודה השם, כי לא

אזהרה: מכיל אלכוהול מומלץ להימנע משתייה מופרזת

JERUSALEM VINEYARD WINERY

יקבי ירושלים מביאים אליכם יינות משובחים, ממיטב כרמי שילה ואש קודש שבשומרון.

jerusalemwineries.co.il
1-700-554-554

כזה ראה וקדש

"אני בעצמי ביקרתי שם. יין משובה. הכל על פי דיני תורה."

מרוץ צ'ל ובניו ביום שהפריש תרומות ומעשרות ביקבי ירושלים התעס"ט

חזויות

נשית

בצירים ובכאב! ה"מזמור לתודה", גם בנסיבות האלה, הוא הוא ברכת ה"תולדה".

כאן גלום סוד מצוות ההדלקה לנשים: הנרות אומרים לך - מדוע את כל העת סובבת כסביבון, מבקשת לשבת בשלווה? מדוע אינך פשוט יושבת בשלווה, חצי שעה, ליד הנרות הדולקים, ומביטה בכל האור שיש לך? הצורך לצאת לעוד פגישה, לבשל עוד סיר ולהספיק עוד קיפול כביסה, מעיד על התחושה שהאור איננו עדיין בהישג יד, ויש לחפשו מחוץ למה שיש כרגע. היכולת לשבת היא בדייקנות מידת הכרת הטוב שיש בך: "כי אשב בחושך - ד' אור לי!".

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - בהדברות שופו 073-222-1250

לאור החנוכה

בחנוכה את נבחנת במבחן האושר הנשי: האם תצליחי לשבת חצי שעה מול הנרות?

לשבת בשלווה? ולכאורה, מה פסול יש בבקשת השלווה של יעקב? מדגישים חז"ל: "ביקש יעקב לשבת" - בעצם הבקשה היה צליל תלונה, מעין הודאה על כך שכרגע - אין על מה להודות. זו, לעולם, הנחה שגויה. על כתונת הפסים, מקור סבלו של יוסף, דורש המדרש נוטריקון: "פסים" - פטיפר, סוחרים, ישמעאלים, מדיינים". לכאורה, מה הקשר? התורה רוצה ללמדנו שהייסורים לעולם אינם "צרים ממדותיך" או "גדולים עליך", כי אם תפורים בדייקנות למידתך וליכולת הסבל שלך ככתונת. ומה עם כל הכיעור שבייסורים? ער ואונן אינם חפצים בילדים, שמא תכער הילודה את תמר. הם מחפשים שלוה והרמוניה: בית אסתטי, חדר אמבטיה נקי ממלחמות מים וצלחות פורצלן בכיור - לא צלחות חד פעמיות מגובבות זו על זו. שניהם מתים, מפני שחיים וילודה - כרוכים

נדמה שהחג היחיד שמצוותו "כבדה" יותר ממצוות הפסח, הינו חג החנוכה. בעוד שבראשון הפה הסח נותן לעצמו דרוו לתלונות בנוסח: "כמה לכלוך!", "ואיך נספיק הכל?", הרי מצוות היום בחג החנוכה הינה להוציא אך ורק טוב מן הפה: "מאי חנוכה? דלא למספד בהון ודלא להתענות בהון" (שבת כ"א, ע"ב). שמונה ימים שנקבעו רק להודות ולהלל, להוציא מילים רכות כשמן זית, ולהמיר את כל ה"אני רוצה ש...", ב"אני מרוצה ש...". "אין לי כח להודות!", את מתלוננת, "אני תשושה וחסרת אונים!". כך הרגיש גם יעקב אבינו לאחר צרת לבן, צרת רחל, צרת עשיו וצרת דינה: "ביקש יעקב לשבת בשלווה". למרבה הפלא, אין בקשתו מעוררת את רחמי הקב"ה, להיפך. "אמר הקב"ה: לא דיין לצדיקים שהם עתידים לקבל שכר בעולם הבא, אף כאן מבקשים

העצמה

לנשמה

למה אני פותחת את היום באנרגיות כבדות?

החלטתי להלביש חיוך מעושה על הפנים, כדי לזכות, אולי בחצי חיוך אמיתי

הבנתי שהדרך היחידה לעשות שינוי היא להתחיל להשריש אותו, אט-אט, בלי לצפות ל"הוקוס-פוקוס", ללא הצהרות של ערב בחירות, בלי מלל מיותר. החלטתי להלביש חיוך מעושה על הפנים, כדי לזכות, אולי, בחצי חיוך אמיתי, שיוליד עוד רבע חיוך, שעם הזמן והמאמץ העקבי, יזמן הרגשה שמחה יותר. כן, דווקא ברגעי הלחץ והשיא. נתתי למוזיקה קצבית במיוחד לשבור את הקרח ולהכניס אותי ל"מוזה" אחרת. אני מוכנה ללמוד ליצור בוקר חדש, במקום לתת לבוקר המוכר לדחוק בי.

"וישב יעקב, מפרש רש"י: "ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רגזו של יוסף". ללמדנו שאם מצפים אנו שדברים "יסתדרו כבר", ושהמציאות תיישר קו עם רצונותינו וציפיותינו, להפתעתנו כי רבה, צפויים אנו לגלות שמלאכת תיקוננו בעולם, לא רק שלא הסתיימה, אלא שהיא רק החלה. על-כן יחליט כל אדם לקחת פיקוד על תחושותיו, מעשיו ותחונותיו לה', ויפעל באופן מודע ומאומץ למיצוי האוצרות של יכולותיו הכבירות, כדי ליצור מציאות רצויה. בכך יהווה הוא עצמו אבן יסוד יקרה וחשובה בדרך לתיקונו של עולם.

לרכישת הספר או קלפי טיפול לשיפור חיי הזוגיות והמשפחה מאת הרבנית חגית אמאייב חייגו להדברות שופו: 073-222-1250

לפתע עלתה בי שאלה נוקבת: האם כך אני רוצה להיראות בוקר אחרי בוקר? האם אני באמת מוכנה לפתוח את ימי עם אנרגיות כבדות ומעייקות שכאלה?

באותם הרגעים היכו בי דבריו הגאוניים של הרבי מקוצק: "אין עבירה מפורשת בתורה להיות בעצבות, ואין מצווה מפורשת בתורה להיות תמיד בשמחה, אולם מה שיכולה העצבות לפעול לרעה בקרב האדם - שום עבירה אינה יכולה לפעול, ומה שהשמחה יכולה לפעול לטובה בקרב האדם - שום מצווה אחרת אינה יכולה לפעול".

הגעתי למסקנה חד משמעית, שאינני רוצה להוריד לחץ ולשנות "פאזה" כדי "לא לגרום שריטות" בנפש ילדי, אלא כיוון שאינני מעוניינת להיות עוד פרצוף מיוסר באוסף הפרצופונים. הבנתי שאני באמת ובתמים מוכנה לבחור, לפתוח את היום באווירה נעימה, שמחה ומקרבת, לבעלי, לילדי, ובעיקר לעצמי.

באחד מיני בקרים רבים בהם ניסיתי בכל נפשי ומאודי להזניק את צאן מרעיתי לעבר הרכב המשפחתי, מצאתי עצמי נוהמת ונואמת נאום חוצב להבות אש. הסברתי, שלא ממש בנועם ובמתק שפתיים, שאם אמשיך לנסות לעבוד על מידותי, ולנשום עמוק במקום לשאוג, בכל בוקר בו אנו יוצאים מהבית באיחור היסטרי של שבע דקות לכל הפחות, וגם זה לאחר שאני עומדת מעל ראשיהם כנוגשת מצריה, אזי "אתם עשויים חלילה לגלות שאמא הפסיקה לנשום מרוב עומס נשימות עמוקות". פרופורציות? למה?

במהלך אותה נסיעה מקצה לקצה... לקצה, לצורך פיזור ממוקד של המופקדים תחת ידי, הבטתי שלא במתכוון, בתחילה, על הפרצופים הרבים הצובאים על המדרכות, הכבישים, בתי הספר והגנים. הדבר שאפיין כמעט את כולם, היה פרצוף מתוסכל/ עצבני/ מעורער.

חדרים אחרונים במלון המפואר גני ירושלים חנוכה | שבת 9' מקץ כ"ח בכסלו 15-16/12

ימימה מזרחי - חדוה לוי הרבנית הרבנית

במהלך השבת תקבלי כלים למציאת הזיווג הנכון וכן הדרכה בנושא: תאום ציפיות, יישוםם וחשיבה חיובית • כיצד לבחור בן זוגי • השתדלות ובטחון • מהי אהבה? • הכנות להקמת בית נאמן בישראל • שאלות ותשובות אל תוך הלילה עם הרבנים / הרבנית

שבע ברכות אתר שידורים איכותי ומפוקח

שבע ברכות ח"י ופס"ח מקואר 073-222-1270

שבע ברכות חגית אמאייב

הידברות ציילדים

ילדים מספרים
חיים ולדר

להציל את המון (ב') בשבוע שעבר ספרתי לכם על הביטחון העצמי הבעייתי שלי

המלים הללו פגעו בי כמו סכין. ילד ארגן חצי כיתה להסתיר משהו דוקא ממני! למה הוא עושה את זה? חשבתי. הלחיים שלי בערו, ודמעות בצבצו בעיני. לא רציתי שחברי יראה זאת, ולכן הסתלקתי. בקריאת המגלה, פשקראו "ברוך מרדכי", חשבתי על המרדכי הפרטי שלי. "איזה ברוך ואיזה נעלים", חשבתי. והחלטתי בלבי שבטעות קראו לו מרדכי. יותר מתאים היה לו להקרא המון. מאותו היום כניתי אותו בלבי "המון". ידעתי שיש הבדל גדול בינו לבין המון האמתי, שרצה להשמיד ולהרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים, אבל אני ראייתי בו את "ההמון הפרטי שלי", ילד שפוגע בי במשך שנים, חוסם את דרכי בחברה והורס את חיי פשוטו כמשמעו. אני בטוח שאתם מכירים ילדים כאלה בבית הספר שלכם או בכיתה שלכם. הנה יש לכם הזדמנות להבין מה הם מעוללים.

בשבוע הבא אספר לכם כיצד המשיך מרדכי להציק לי גם בהמשך השנה.

מרדכי היה דואג להשפיל אותם ולסתם להם את הפה. ואיך הוא עשה זאת? בעקר בכח הפה שלו. הוא היה לועג לילדים, משפיל אותם, מחקה אותם ומסיית את האחרים לצחק מדברים שהם אומרים. אתם מבינים לבד שהתנהגות כזו פוגעת בבטחון עצמי גם של מי שיש לו בטחון עצמי מפרו, קל וחמר כשמדבר במישהו שיש לו בעיה בבטחון העצמי.

עם הזמן התחלתי לשנא אותו ממש. הרגשתי שהוא חוסם אותי עוד יותר. פחדתי לדבר כשהוא היה בסביבה, כי הוא היה מחקה אותי, לועג לי בגלל מה שאמרת, או פשוט מבטל את הדברים בתנועה אחת בפרצוף. אבא שלי אמר פעם שכתוב "כי באפם הרגו איש" - יש אנשים שתנועה אחת באף שלהם כולה להלבין פניו של זולתם, וכדוע, מי שמלבין פני חברו הרי הוא כשופך דמים. היה זה בפורים, חצי שעה לפני קריאת המגלה, כשנודע לי לפתע שחצי מילדי הכיתה התארגנו למסבה בשקט בשקט. שמעתי את זה מחבר, שספר לי שמרדכי הזהיר את כלם שלא לגלות, ובפרט הזהיר "לא לגלות לאליעזר".

כאשר מתבגרים, כך אבי אמר לי, החברה מעריכה יותר את התכן מאשר את ההצגה, ודווקא הקולניים שמדברים בלי הפסקה מאבדים את הקסם שלהם, ואלה שיש בהם תכן ומדברים בצורה מתונה תופסים את מקומם. וקעת לספור שרציתי לספר.

בכתי שלי היתה קבוצה מגבשת למדי של ארבעה ילדים שליטים, ועוד כמה ילדים ש"הסתפחו" אליהם. ה"מסתפחים" היו ילדים שהתחנפו ל"שליטים" כדי שיואלו בטובם לשתף אותם מפעם לפעם. מובן שהמסתפחים היו מתחלפים כשפר חכם בפני השליטים.

מנהיג השליטים היה מרדכי, ילד דומיננטי מאד, שמאז הגו היה המלך הבלתי מערער של הכיתה. וכמו בעולם, יש מנהיגים טובים ויש טובים פחות. יש קשוחים ויש רכים, יש מתחשבים ויש אנוכיים. אז זהו, שמרדכי לא היה מאלה הטובים, הרכים והמתחשבים. הוא היה שידך לסוג האחר.

וכאן צריך לחלק בין ילדים שקטים באמת, שמרדכי לא היה מוצא בהם ענין חוץ מכמה עלבונות פה ופש, לבין ילדים כמוני, שנסו להראות את עצמם.

בדיחות לילדים

לאיזו חיה יש עור אפור וחדק ארוך, והיא נמצאת בקוטב הצפוני? פיל שהלך לאיבוד.

איזה שיר שר הנחש?
שיר ארס.

- מצאתי עבודה - איפה?
- בחמוסייה. - איך שם?
- אחלה!

אמא וילדה מגיעות לקופת חולים לבדיקת דם. האחיות: באיזו יד את רוצה לעשות את הבדיקה? הילדה: ביד של אמא!

מה בפרשה?

יוסף מגיע למצרים

בתחילת הפרשה אחי יוסף מקנאים בו על אהבתו של אביהם. יוסף חולם חלומות, ומספר עליהם לאביו ולאחיו, אשר כועסים עליו. באחד הימים, כאשר יוצאים האחים לרעות את צאן אביהם, יוצא יוסף לחפשם, ואחיו מחליטים להשליכו אל הבור. לאחר מכן מוכרים אותו אחיו לאורחת ישמעאלים. ליעקב מראים האחים את כתונת יוסף המלוכלכת בדם, ויעקב, שחושב כי חיה רעה טרפה את יוסף, ממאן להתנחם. התורה עוצרת על מנת לספר על יהודה ועל הולדת ילדיו, ולאחר מכן שבה לספר על יוסף. יוסף מגיע למצרים ומתמנה לתפקיד מנהל ביתו של פוטיפר, שרו של פרעה. אשת פוטיפר מנסה להטות את יוסף לחטא, והוא מתחמק, ובעקבות כך מושלך לבית האסורים. שם פוגש יוסף את שר האופים ואת שר המשקים של פרעה, האסורים גם הם, ופותר עבורם את חלומותיהם - שר האופים יתלה, ואילו שר המשקים ישוב לתפקידו. יוסף מבקש משר המשקים לדבר עליו טובות לפני פרעה.

לפרטים על מגוון המשחקים היכנסו להידברות שופס או חייגו:

073-222-12-50
shops.hidabrot.org

משחקי חיים ולדר

פאזלים

חגים ומועדים

יצירות

מגוון ענק של משחקים לילדים

התעסוקה המושלמת לילדים לחופשת חאכה ולכל ימות השנה

ספרייה מצדילי קיים

את

בחנוכה

בקיבוץ בחנוכה מדליקים את האור

ק

קובי: אבא, היוונים רצו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים?
אבא: לא, קוביל'ה, ממש לא. לא היה אכפת להם שנחיה באושר ועושר.
קובי: רגע, אז למה אוכלים סופגניות? לא זכר לנס שנעשה ש...
אבא: חכה רגע עם הסופגניות.

קובי: טוב, אבל תספר לי רגע על היווני הזה, איך קראו לו? אנטישמי או משהו כזה.
אבא: אנטיכוס.
קובי: אותו דבר...

אבא: היוונים השתלטו על העולם. בכל מקום הם כבשו והכניסו את דרך החיים שלהם. כך גם לצערינו בעם ישראל, הרבה יהודים נפלו במלכות הזו, ולאט לאט נטשו את היהדות והפכו למתיוונים. דבר אחד הפריע להם במשימה – היהודים מאוד חזקים עם התורה. אז מה עושים?
 לא מאיימים בהריגה או השמדה. פשוט גוזרים, לא ללמוד תורה, לא לשבות שבת, רחמנא ליצלן, ואז כל היהודים יתנתקו מהקדוש ברוך הוא, יעזבו את התורה חלילה.

קובי: אז מה כל החגיגות של "באנו חושך לגרש" והמכבים הגיבורים. זה בכלל לא היה צבא חזק ועוצמתי עם מלא כלי נשק משוכללים?
אבא: איזה חזק ואיזה עוצמתי? תקרא בעל הניסים! רבים ביד מעטים, גיבורים ביד חלשים. תדמיין את מתיתיהו החשמונאי ובניו הצדיקים. קבוצה של רבנים ויהודים שומרי מצוות, עוסקים בספרי הקודש והולכים להילחם בצבא ענק!

קובי: וואו, אז שניה, אם הנס הוא לא על ניצחון צבאי וכח, על מה בכלל חוגגים?

אבא: על זה שרצו "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך" וברוך השם זה לא קרה, אתה ואני זו ההוכחה שהם הפסידו.

קובי: אני יכול לשאול משהו אבא?
אבא: ברור. אם לא תשאל איך תדע!?
קובי: יש עוד הרבה-הרבה יהודים, יותר מדי, שלא ממש יודעים היום מה זו התורה, מה זה מצוות, ורובם נולדו ככה, כבר ההורים שלהם שכחו את התורה ועברו מחוקי רצונו של ד'. אז אולי היוונים כן קצת ניצחו? צריך לבטל את חנוכה?
אבא: חס ושלום, מתוק.

אתה יודע איך עם ישראל מתקרב לקדוש ברוך הוא? אתה יודע כמה בתי כנסת, ושיבות, תלמודי תורה, שיעורים, הרצאות, ומה לא, יש היום ברוך ד'? בזמן היוונים הם חלמו שיום אחד כל מה שיזכרו מהם ומהחכמה היוונית הגדולה זה בעיקר ספורט, אז יהיו יהודים שבלחיצת כפתור ישמעו תורה, ככה בסלון? לא צריך יותר להתחבא במערה או לצעוד מרחקים ברגל. בשניה לטלפון שלהם יגיעו דברי התורה.

קובי: אבל, מה עם כל אלו ש...נו, זה אולי משנה את התוצאה במלחמה מול היוונים.

אבא: אתה צודק בדבר אחד: המלחמה לא נגמרה. ממש לא. גם היום

בחנוכה מדליקים את האור בבית קרובים ומכרים

בחנוכה מדליקים את האור במגרש

בחנוכה מדליקים את האור בבסיס

כשהתורה נפגשת עם היכולת להגיש אותה בצבעים הכי תוססים שיש, בצורה המרתקת ביותר, אין מי שנותר אדיש. משפחות שלימות האירו את חייהם ביהדות בזכות ספר אחד בלבד שקיבלו ממישהו בהזדמנות. פתחו, קראו, וחייהם השתנו מקצה לקצה. אתם נותנים ספר - ומשנים עולמות.

חנוכה, זה שמונת הימים המיוחדים שבהם סגולת הימים ההם שבה ומשפיעה על עם ישראל – זה הזמן לעשות טוב בעולם, למלא את הבית בספרי קודש, להורים ולילדים, לסטודנט ולמורה, לנוער ולישישים. אין מי שלא ימצא לעצמו עניין מחכים ומהנה באחד ממאזני הספרים המרתקים של הרב זמיר כהן, העומד בראש ארגון הידברות.

תוכלו להעצים את האישיות עם הספרים המוצלחים 'מפתחות לחיים' או 'המדריך לנישואין מאושרים', אם אתם או חבריכם אוהבים תורה ומדע, בטח לא תוכלו להרים עיניים מ'המהפך', או הטריולוגיה המדהימה 'ארכיאולוגיה תנכית'. מעניין אתכם להכיר את פלאי האותיות שבשמכם ובשפה העברית? תתפעלו מהסודות שבספר 'הצופן'. רוצים לדעת יותר על החגים, לומר איזה דבר תורה יפה בשולחן? יש לכם מארז על המועדים.

אם יש לכם את זה בבית וגם אם אין ואתם מעוניינים – בנוסף - לזכות את הרבים ולהדליק את האור בכמה שיותר מקומות, יש לכם שמונה ימים לעשות את זה.

לכבוד חנוכה, הידברות יוצא במבצע ספרים חסר תקדים. 4 מארזים שונים לבחירה במחירים מיוחדים ומסובסדים שיגיעו עד אליכם הביתה, או לבית מכריכם וקרוביכם על פי הכתובת שתמסרו, או יופצו בשמכם על ידינו במקומות אסטרטגיים ברחבי הארץ והעולם להצלחה, ברכה, לרפואה שלימה או לזכר יקיריכם.

אין ספור יהודים כבר דיווחו על המהפך שספרים אלה חוללו בחייהם. כל לימוד התורה, כל ההתחזקות שתבוא בזכות יוזמתכם, תהיה כמו ברכה שנשאת לנצח.

"וצדקתו עומדת לעד" – זה הקונה ספרים ומשאלן לאחרים", נפסק בהלכה על פי דברי הגמרא. רש"י מסביר "הספרים קיימים לו, שאינם כלים", אומר רש"י הקדוש.

הבנתם? זו ברכה שממשיכה וממשיכה וממשיכה ולא עוצרת לרגע. זו זכות זיכוי הרבים נצחית. ומה עשיתם בסך הכל? הענקתם מארז, נתתם ספר. עכשיו, אתם אפילו לא צריכים לטרוח במשלוח. רק חייגו, הזמינו מארז או אפילו ספר אחד להפצה לזכותם, ואנחנו, נעשה בשבילכם הכל!

אז קחו לכם מהאור, תוסיפו ספרים בבית שלכם, או של המשפחה והחברים, להם אנו יכולים לשלוח את הספרים במתנה כהפעה לפי בקשתכם - או של עם ישראל כולו. האור ילך ויגבר, החושך יברח. נכון, אנחנו מעטים מול רבים, אולי חלשים מול חזקים, אבל תזכרו, אנחנו ננצח! כי הגיע הזמן לעשות חנוכה שמח באמת. ■

העם היהודי נאבק בדיוק על אותם דברים. וזה אולי התפקיד של כל יהודי שמכיר להצטרף אל המלחמה, לגרש את החושך, לעשות מלא אור.

קובי: עכשיו אני מבין שזה בדיוק חנוכה, פרסומי ניסא, לפרסם את השם של הקדוש ברוך הוא. לנצח את היוונים עד הסוף.

אבא: יפה בן שלי, ולכן, אסור לנו לנוח. כמו שאז הצדיקים חיפשו להם כהנים להצטרף אליהם להפיץ את אור התורה והמצוות בעולם, גם היום, תחפש לך רב, שישיה הכהן שלך, שתוכל ללכת איתו למלחמה בהתיוונות.

קובי: יש לי רעיון אדיר!

אבא: אני מקשיב

קובי: הספרים של הרב זמיר כהן, מכל הסוגים, לנו כבר יש בבית, אבל אם נביא להרבה הרבה יהודים לקרוא אותם, אתה לא חושב שזה יעשה פרסומי ניסא אמיתי בחג חנוכה? ככה באמת נגביר את האור וננצח את היוונים!

אבא: רעיון מתוק! אפילו יותר מסופגניה.

קובי: אם כבר סופגניה, אמרת שנדבר על זה, למה אוכלים?

אבא: אולי בגלל שעם השמן שיש בה היא יכולה לדלוק 8 ימים....

אנחנו יהודים, ואנחנו ננצח!

יותר מ-2000 שנה חלפו מאז שהיוונים ביקשו לשנות את עם ישראל. הם הפסידו. נכשלו כישלון מוחץ.

אותם, אין מי שזוכר. אבל אותנו, עם ישראל, כל העולם מכיר. התורה שלנו נלמדת בכל מקום, ויהודים מתקרבים לאבא שבשמיים.

אבל, המלחמה עדיין בעיצומה. ההתיוונות, העולם הטכנולוגי מלא החולין, עדיין מרחיק יהודים מן התורה והמצוות. ההתיוונות מאיימת על כולם, גם על יהודים ששומרים מצוות.

ההתיוונות תופסת אותנו בבית וברחוב, במטוס וברכבת, בארץ ובעולם.

כמו אז, גם היום, יש רק דרך אחת ללחום בה – להפיץ את התורה!

לדאוג שהאור הזה, יגיע לכל מקום. להביא את האור של הקדוש ברוך הוא לבית ולרחוב, למטוס ולרכבת, לארץ ולכל העולם כולו. יש לכם מושג מה ספר אחד שמגיע ליהודי אחד בתל אביב או באוסטרליה בקיבוץ או בנסיעה - יכול לעשות? אתם יודעים איזו מהפיכה בלתי נתפסת יוצרים ספרי הקודש בקרב עם הספר?

ברכבת בחנוכה מדליקים את האור בקיבוץ

מדליקים ברכה ושפע בחנוכה

מיוחזר!
32%

לכבוד חנוכה
הידברות במבצע

8 ימים
בלבד

7

ספרים

מארז העצמה אישית ועיצוב האישיות

- קהלת - חדש!
- האדם ועולמו
- המדריך המלא
- לנישואין מאושרים
- מפתחות לחיים
- הרב זמיר הכהן לילדים (2 כרכים)

מארז האמונה תורה ומדע

9 ספרים

- המהפך 1,2,3,4 • הצופן • מסע אל האמת
- ארכיאולוגיה תנכית א', ב', ג' - חדש!

ברכישת
אחד ממארזי הספרים,
קבלו במתנה מארז
דיסקים חדש לבחירה

5

ספרים

מארז חגים ומועדים

- הגדה של פסח
- מגילת אסתר
- שיר השירים
- כזית בזמננו
- קהלת - חדש!

המארז התורני

8

ספרים

- שו"ת נזר כהן (2 כרכים) • כזית בזמננו • קהלת - חדש!
- האדם ועולמו • שיר השירים • המדריך המלא לנישואין מאושרים

1 בוחרים את מארזי הספרים האהובים עליכם, או שתרצו לזכות אותם לאחרים.
ניתן גם לשלוח לחברים מתנה בהפתעה 2 מתקשרים למוקד הידברות, ורוכשים
את המארזים במחיר מבצע מיוחד. 3 מעדכנים את נציגת הידברות איזה מהספרים
תקבלו לביתכם או אל בית מכריכם, או אם תרצו שנחלק עבורכם לזיכוי הרבים.

הידברות
ערוץ 97 יזם מייסדו וצופיה
www.hidabroot.org

073-222-12-50

התקשרו
shops.hidabroot.org